

Omnibuspaket om livsmedel och foder

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet

Dokumentbeteckning

COM(2025) 1020 Celexnummer 52025PC1020

Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL amending Regulation (EU) No 528/2012 as regards the extension of certain data protection periods

COM(2025) 1021 Celexnummer 52025PC1021

Proposal for a DIRECTIVE OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL amending Council Directive 98/58/EC and Directive 2009/128/EC of the European Parliament and of the Council as regards the simplification and strengthening of food and feed safety requirements, and repealing Council Directives 82/711/EEC and 85/572/EEC

COM(2025) 1030 Celexnummer 52025PC1030

Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL amending Regulations (EC) No 999/2001, (EC) No 1829/2003, (EC) No 1831/2003, (EC) No 852/2004, (EC) No 853/2004, (EC) No 396/2005, (EC) No 1099/2009, (EC) No 1107/2009, (EU) No 528/2012, (EU) 2017/625 as regards the simplification and strengthening of food and feed safety requirements

Sammanfattning

Omnibuspaketet om livsmedel och foder syftar till att förenkla och effektivisera krav på och förfaranden för produkter som används i produktionen av livsmedel och foder och som av näringen och myndigheter i medlemsstaterna har identifierats som särskilt betungande och där regelverket skulle gynnas av

en effektivisering och modernisering. Förslaget berör 14 olika rättsakter och redovisas nedan.

Regeringen stödjer målsättningen med förenklingspaketet om livsmedel och foder och är positivt inställd till att identifiera förenklingar inom ramen för de aktuella rättsakterna. Företag inom EU behöver ett ändamålsenligt och enkelt regelverk för att stärka den inre marknaden och inte hamna efter i konkurrensen med tredje länder. Det är viktigt att förenkla procedurer och krav i de aktuella rättsakterna och ta bort onödiga regelbördor samtidigt som skyddsnivån för hälsa och miljö bibehålls. Regeringen prioriterar att företagens regelbörda ska minska. Vidare anser regeringen att det är viktigt att regelverken har ett vetenskapligt stöd. Regeringen välkomnar kommissionens omnibuspaket om livsmedel och foder.

1. Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Omnibuspaketet om livsmedel och foder är enligt kommissionen en del av det övergripande lagstiftningsförenklingspaket som aviserades i visionen för jordbruk och livsmedel i början av 2025. Förslagets syfte är att minska onödiga regelbördor samtidigt som höga krav för livsmedels- och fodersäkerhet samt för skyddet av människors och djurs hälsa och miljön bibehålls.

1.2 Förslagets innehåll

Förordning (EU) nr 528/2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter

Biocidförordningen omfattar bestämmelser för godkännande av verksamma ämnen och godkännande av biocidprodukter och syftar till att förbättra den inre marknaden genom att harmonisera reglerna för tillhandahållande och användning av biocidprodukter, samtidigt som den ska säkerställa en hög skyddsnivå både för människors och djurs hälsa och för miljön.

Bestämmelserna i förordningen bygger på försiktighetsprincipen. Förordningen omfattar 22 olika produktgrupper.

Kommissionen föreslår att verksamma ämnen i biocidprodukter får godkännanden utan tidsbegränsning med undantag för kandidater för substitution och ämnen som visats vara särskilt farliga och endast kan godkännas undantagsvis. Detta ska gälla även retroaktivt för redan godkända ämnen.

Direktiv 98/58/EG om skydd av animalieproduktionens djur

Ägare/djurhållare av djur som hålls för jordbruksändamål är genom direktivet bland annat skyldiga att föra register över medicinska behandlingar som ges till djur och över antalet dödsfall. Liknande registerhållning krävs också enligt förordningen om veterinärmedicinska läkemedel och enligt förordningen om djurhälsa vilket innebär att kravet i direktiv 98/58/EG är överflödigt. Kommissionen föreslår att det ovannämnda kravet i direktivet stryks.

Direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel

Direktivet fastställer en ram för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel genom att minska de risker och konsekvenser som användningen av bekämpningsmedel innebär för människors hälsa och miljön samt genom att främja användning av integrerat växtskydd och andra alternativa metoder eller tekniker såsom icke-kemiska alternativ till bekämpningsmedel.

Förenklingsförslaget omfattar riktade ändringar för att underlätta användning av drönarteknik för spridning av bekämpningsmedel. Förslaget omfattar bland annat en ändring av definitionen för luftspridning och gör det möjligt för medlemsstaterna att generella undanta vissa obemannade luftfartyg (drönare) från förbudet mot flygbesprutning, om risknivån är lika låg eller lägre än vid markbaserad spridning. Vidare föreslås att ge Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA) i uppgift att ta fram vägledning för riskbedömning av drönaranvändning.

Direktiv 82/711 om fastställelse av de grundregler som behövs för undersökning av migration av beståndsdelar i material och produkter av plast avsedda att komma i kontakt med livsmedel och direktiv 85/572/EEG om förteckning över simulatorer som skall användas för undersökning av migration av beståndsdelar i material och produkter av plast avsedda att komma i kontakt med livsmedel

Direktiven är genomförandebestämmelser till det upphävda direktivet 89/109/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel, så kallade kontaktmaterial, regleras numera genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG. Med stöd av den förordningen har uppdaterade genomförandebestämmelser om kontaktmaterial av plast antagits i form av kommissionens förordning (EG) nr 10/2011 om material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Den innehåller bestämmelser som motsvarar de två ovannämnda direktiven. Kommissionen föreslår därför att de två utdaterade direktiven upphävs.

Förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati

Förordningen antogs 2001 för att hantera epidemin av bovin spongiform encefalopati, BSE. Enligt förslaget ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Kommissionen skulle då få befogenhet att ändra bilagorna som hör till förordningen och att komplettera vissa bestämmelser om övervakning, specificerat riskmaterial och produkter av animaliskt ursprung. Syftet är enligt kommissionen att skapa förutsättningar för att modernisera förordningen genom att säkerställa att reglerna snabbt kan anpassas till ny kunskap, den epidemiologiska situationen i EU, internationella standarder samtidigt som Europaparlamentets och rådets granskningsrättigheter bevaras.

Förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder

Kommissionen föreslår att förordningen ska ändras genom ett förtydligande som klargör att genetiskt modifierade mikroorganismer (GMM) som har använts som processhjälpmedel vid produktion av fermenterade livsmedel är undantaget från lagstiftningen om genetiskt modifierade organismer (GMO) under förutsättning att inga livskraftiga celler från GMM-produktionsstammarna finns kvar i slutprodukten och att förekomsten av kvarvarande rekombinant DNA är oavsiktlig och tekniskt oundviklig, saknar teknisk effekt på livsmedlet eller fodret och inte har några negativa effekter på människors eller djurs hälsa eller miljön.

Förtydligandet motiveras dels med att det av skälsats 16 i förordningen och av en rapport från kommissionen från 2006 framgår att livsmedels- och foderfermenteringsprodukter som framställts med GMM och som används som processhjälpmedel inte ska anses vara framställda av GMO, dels med att användningen av fermenteringsprocesser för att tillverka livsmedels- och foderprodukter blir allt viktigare och att det över tid har uppstått osäkerhet om definitionen av tillämpningsområdet. Tillsynspraxis från nationella myndigheter har varierat och det har skapat rättslig osäkerhet för livsmedels- och foderföretagare inom EU om vad som gäller.

Förordning (EG) nr 1831/2003 om fodertillsatser

Förordningen fastställer ett gemenskapsförfarande för marknadsgodkännande och användning av fodertillsatser och reglerar bestämmelser om övervakning och märkning av fodertillsatser och förblandningar i EU.

Kommissionen föreslår att fodertillsatser som har ett godkännande enligt förordningen med vissa undantag ska ges godkännanden som löper tills vidare i stället för 10 år. Kommissionen föreslår också att EFSA, vid utarbetandet av vetenskapliga yttranden i samband med ansökningar om godkännanden av fodertillsatser ska ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och kunna begära relevant information och data från den sökande. Det föreslås även att kommissionsförfordningar inte längre ska behöva antas för administrativa ändringar som byte av namn på innehavaren av godkännandet. Sådana administrativa ändringar föreslås i stället hanteras genom en notifiering

till kommissionen. Vidare föreslår kommissionen en ändring med innebörden att alla intressenter kan ansöka om att ändra ett godkännande av en fodertillsats i de fall där det inte finns en innehavare. Kommissionen föreslår även att göra det möjligt att anpassa befintliga godkännanden i de delar som gäller analysmetoder för att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Kommissionen föreslår dessutom att möjliggöra digital märkning för produktinformation som inte är säkerhetsrelaterad. Avslutningsvis föreslås definitioner för märkning och etikett i enlighet med definitionerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder för att harmonisera regelverken och skapa ökad tydlighet.

Förordning (EG) nr 852/2004 om livsmedelshygien och förordning (EG) nr 853/2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung

Enligt hygienförordningarna får medlemsstaterna anta nationella åtgärder för att anpassa vissa av förordningarnas krav till fortsatt användning av traditionella metoder, för livsmedelsföretag i områden med särskilda geografiska begränsningar eller efter livsmedelsanläggningarnas konstruktion, utformning och utrustning. I förordningarna fastställs särskilda förfaranden för anmälan av sådana nationella anpassningar. Förordningarna möjliggör också att vissa andra nationella åtgärder notifieras i enlighet med direktiv (EU) 2015/1535 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster. Kommissionen föreslår att alla nationella åtgärder enligt hygienförordningarna framgent ska anmälas genom det förfarande som fastställs i direktiv (EU) 2015/1535.

Förordning (EG) nr 396/2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG

Förordningen fastställer EU-regler om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder för att skydda konsumenternas hälsa.

Enligt kommissionens förslag ska bekämpningsmedel med de mest farliga egenskaperna för hälsa och miljö och som inte är tillåtna inom EU inte få

återföras till EU genom importerade livsmedel och foder. Kommissionen föreslår även att det införs en övergångsbestämmelse som ska gälla i samband med att gränsvärden sänks. Vid sänkningar ska det tidigare gällande gränsvärdet fortsätta att gälla för de livsmedel och foder som redan finns ute på marknaden under förutsättning att inga potentiella hälsorisker föreligger. Kommissionen föreslår också att gränsvärden som baseras på kontrolldata ska gälla tills vidare. I normalfallet fastställs gränsvärden för bekämpningsmedelsrester med hjälp av resthaltsstudier. Det finns emellertid situationer när kontrolldata används som grund för att fastställa gränsvärden. I dessa fall ska gränsvärdet ses över och vid behov uppdateras inom 10 år. Genom kommissionens förslag skulle gränsvärden baserade på kontrolldata i stället gälla tills vidare. Det skulle bland annat gälla för resthalter av växtskyddsmedel som inte längre är godkända och som därför inte längre används men där resthalter ändå kan förekomma i livsmedel och foder. Kommissionen föreslår avslutningsvis att termen bestämningsgräns ändras till kvantifieringsgräns. Bakgrunden till förslaget är att termen bestämningsgräns i förordningen används som beteckning för den lägsta halten av ett ämne som kan kvantifieras. På engelska förkortas termen LOD vilket kan skapa förvirring eftersom en annan analytisk term, detektionsgräns, som betecknar den lägsta halt av ett ämne som kan detekteras också kan förkortas till LOD på engelska. Den mest korrekta analytiska termen för lägsta kvantifierbara halt är kvantifieringsgräns vilket på engelska förkortas LOQ.

Förordning (EG) nr 1099/2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning

Enligt förordningen ska medlemsstaterna årligen rapportera till kommissionen om besättningsavlivningar i samband med smittskyddsåtgärder eller kriser. Kommissionen föreslår att kravet på särskild årlig rapportering för besättningsavlivningar tas bort. Kommissionen anser att den årliga rapporten enligt förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel täcker djurvälståndaspekter vid avlivning, inklusive besättningsavlivningar. Kravet enligt förordning (EG) nr 1099/2009 föreslås därför tas bort.

Förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG

Förordningen innehåller bestämmelser för godkännande av verksamma ämnen och godkännande av växtskyddsmedel inom unionen. Syftet med denna förordning är att säkerställa en hög skyddsnivå både för människors och djurs hälsa och för miljön samt att förbättra den inre marknads funktionssätt genom att harmonisera reglerna för utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel och samtidigt förbättra jordbruksproduktionen.

Bestämmelserna i förordningen baserar sig på försiktighetsprincipen i syfte att säkerställa att verksamma ämnen eller produkter som släpps ut på marknaden inte har någon negativ inverkan på människors eller djurs hälsa eller på miljön.

Förenklingsförslaget omfattar flera riktade ändringar av förordningen exempelvis godkännanden utan tidsbegränsning för de flesta verksamma ämnen, med undantag för kandidater för substitution och ämnen som visats vara särskilt farliga och endast kan godkännas undantagsvis. Detta ska gälla även retroaktivt för redan godkända ämnen. Kommissionen föreslår vidare en godkännandetid på maximalt 15 år för växtskyddsmedel innehållande verksamma ämnen med godkännanden utan tidsbegränsning. Som alternativ till dagens på förhand cykliska arbetsprogram för omprövning av godkännanden, föreslår kommissionen att den, tillsammans med EFSA och medlemsstaterna, upprättar arbetsprogram som identifierar ämnen som bör ses över. Dessa omprövningar ska inte omfatta verksamma ämnen som faller under kommissionens förslag till definition för "biocontrol substances" som föreslås få godkännanden utan tidsbegränsning. Vidare föreslår kommissionen ytterligare förslag i syfte att underlätta marknadstillträdet för 'biocontrol substances' exempelvis en gemensam EU-zon för utvärdering och automatiskt godkännande i andra medlemsstater inom fastställda tidsramar, en harmoniserad definition, tillfälliga produktgodkännanden och att EFSA ges möjlighet att fungera som rapportör i stället för en enskild medlemsstat.

I växtskyddsmedelsförordningen ges möjlighet att i artikel 4.7 undantagsvis ge godkännande om maximalt fem år vid allvarlig fara för växters hälsa. Kommissionen har tidigare tolkat denna artikel som att enbart skadliga ämnen har varit aktuella. Av förslaget framgår att kommissionen nu ändrar sin tolkning så att även ämnen där allvarliga risker har identifierats ska kunna vara aktuella.

Vidare föreslår kommissionen att utgångspunkten för att ge sådana undantag inte längre enbart är att bekämpa växtskadegörare (allvarlig fara för växtskyddet) utan även att hänsyn ska tas till produktionen av gröda och att vid bedömning av alternativa metoder så ska dessa inte längre endast vara tillgängliga utan även rimliga att använda.

Förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel

Förordningen innehåller bland annat bestämmelser om offentlig kontroll, finansiering av offentlig kontroll, kontroller som utförs av kommissionen i medlemsstaterna och tredje länder, villkor för djur och varor som förs in i EU från tredje land.

Enligt förordningen om offentlig kontroll ska Europeiska unionens referenslaboratorier (EURL) och nationella referenslaboratorier (NRL) ha ackreditering för de metoder som laboratorierna använder. Förordningen medger vissa möjligheter till undantag från kravet om obligatorisk ackreditering. För att minska den administrativa bördan och kostnaderna för laboratorierna föreslår kommissionen en högre grad av flexibilitet när det gäller kravet på ackreditering av alla laboratoriemetoder när EURL och NRL utses. Enligt förslaget ändras förordningen också på så sätt att kommissionen får befogenhet att anta delegerade akter där EURL och NRL kan utses oavsett om laboratoriet uppfyller kravet på ackreditering av alla analysmetoder eller inte.

Enligt förordningen får sändningar med produkter endast delas upp efter att alla officiella kontroller är genomförda vid en gränskontrollstation och införseldokumentet är färdigställt. Reglerna medger att sändningar med ett sundhetscertifikat får bestå av olika slags varor. Det kan få till följd att lättfördärliga varor i en sändning förstörs innan de övriga varorna i sändningen har analyserats, eftersom kontrollen kan ta flera dagar i anspråk. För att undvika sådana problem föreslår kommissionen att förordningen ändras så att behöriga myndigheter vid gränskontrollstationer får lov att dela upp sändningar så att de delar som har kontrollerats kan släppas direkt efter slutförd kontroll.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Förslaget rör ändringar i EU-förordningar som är direkt tillämpliga i Sverige. Det behövs därför inte några författningsändringar för att förordningarna ska bli tillämpliga i Sverige. Det kan däremot krävas bestämmelser i nationell rätt som kompletterar de olika EU-förordningarna för att de ska kunna tillämpas effektivt i Sverige. Nationella bestämmelser som kompletterar nu aktuella förordningar finns bland annat i förordningen (2006:814) om foder och animaliska biprodukter, livsmedelsförordningen (2006:813) och djurskyddsförordningen (2019:66) samt förordningen (2014:425) om bekämpningsmedel. Kompletterande bestämmelser kan också finnas i olika myndigheters föreskrifter. Förslaget innehåller också två direktiv. Till skillnad från EU-förordningar behöver direktiv genomföras i svensk rätt för att de ska vara tillämpliga i Sverige. De aktuella direktiven har genomförts genom djurskyddslagen (2018:1192), djurskyddsförordningen (2019:66), miljöbalken och förordningen (2014:425) om bekämpningsmedel. För de direktiv som upphävs finns inga motsvarande bestämmelser i svensk rätt. Behovet av författningsändringar till följd av de ändrade EU-förordningarna och direktiven bedöms som begränsade.

1.4 Budgetära konsekvenser och konsekvensanalys

Kommissionen anger att förslaget innebär besparingar för företagen på 428 miljoner euro per år. Besparingar härrör från minskade administrativa bördor och lägre regelefterlevnadskostnader, en mer innovationsvänlig miljö, snabbare marknadstillträde och nya potentiella marknadsmöjligheter för vissa produkter. Kommissionen bedömer att förenklingarna kommer att bli särskilt användbara för små och medelstora företag. Enligt kommissionen väntas nationella myndigheter i medlemsstaterna spara 661 miljoner euro årligen genom mer strömlinjeformade och effektiva förfaranden. Kommissionen har inte genomfört någon konsekvensanalys av förslagets samhällsekonomiska effekter på exempelvis folkhälsan och konsumentssäkerheten eller på den administrativa bördan hos myndigheter. Regeringen bedömer att delarna av förslaget som rör biocider och växtskyddsmedel kan leda till utökade uppgifter och ökad administrativ börda för svenska myndigheter vilket kan medföra ökade kostnader.

2. Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen välkomnar kommissionens omnibuspaket om livsmedel och foder. Regeringen stödjer kommissionens avsikt med förenklingspaketet om livsmedel och foder och är positivt inställd till att identifiera möjliga förenklingar för lantbrukare och företag inom ramen för de aktuella rättsakterna. Svenska och europeiska företag behöver ett ändamålsenligt och enkelt regelverk för att stärka den inre marknaden och inte hamna efter i konkurrensen med lantbrukare och företag utanför EU. Det är viktigt att, i enlighet med kommissionens avsikt, förenkla procedurer och krav i de aktuella rättsakterna och ta bort onödiga regelbördor samtidigt som skyddsnivån för hälsa och miljö bibehålls. Det kan dock i särskilda fall behövas en flexibilitet för att kunna genomföra förenklingar för att minska regelbördan. Dessa bör i begränsad utsträckning påverka skyddet för människors hälsa och miljö. En djupare analys av förslaget behöver göras för att kunna ta ställning i alla delar.

Det är en prioritering för regeringen att företagens regelbörda ska minska. Nya eller ändrade regler bör vara tydliga både för att de ska vara enkla för företagen att följa och för myndigheterna att tillämpa och följa upp. Det är även angeläget att ändrade regler är hållbara över tid, för att undvika upprepade ändringsförslag som innebär oförutsägbarhet för företag, myndigheter och konsumenter. Vidare anser regeringen det viktigt att regelverken har ett vetenskapligt stöd. Mot bakgrund av Sveriges budgetrestriktiva hållning ska Sverige agera för att förslagens ekonomiska konsekvenser begränsas, både för stats- och EU-budgeten. Utgångspunkten är att eventuella kostnader som förslag kan leda till för den nationella budgeten ska finansieras inom befintliga ekonomiska ramar och i linje med de principer om neutralitet för statens budget som riksdagen beslutat om (prop. 1994/95:49, bet. 1994/95FiU5, rskr. 1994/95:67). Utgiftsdrivande åtgärder på EU-budgeten behöver finansieras genom omprioriteringar i den fleråriga budgetramen.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Medlemsstaternas närmare ståndpunkter är ännu inte kända. Flertalet medlemsstater har dock ställt sig bakom den allmänna målsättningen att förenkla EU-regelverket inom livsmedels- och foderområdet som kommissionen kommunicerade i Visionen för jordbruk och livsmedel.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Institutionernas ståndpunkter är ännu inte kända.

2.4 Remissinstansernas och andra intressenters ståndpunkter

Omnibuspaketet om livsmedel och foder har inte remissbehandlats. En hearing om förslaget genomfördes den 2 februari.

3. Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Förslagen baseras på artiklarna 43, 114, 168 och 192 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), det vill säga samma rättsliga grund som låg till grund för antagandet av de rättsakter som förslagen syftar till att ändra. Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet efter ordinarie lagstiftningsförfarande med Europaparlamentet enligt artikel 294 i EUF-fördraget.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

Kommissionen bedömer att förslaget i sin helhet är förenligt med subsidiaritetsprincipen, då de aktuella förordningarna antagits på EU-nivå varför dess mål inte skulle kunna uppnås i tillräcklig utsträckning på nationell nivå. Regeringen instämmer i kommissionens bedömning när det gäller subsidiaritetsprincipen. Vad gäller proportionalitetsprincipen bedömer kommissionen att förslagen inte går längre än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med att förenkla och minska bördorna utan att sänka skyddet för människors hälsa och miljön. Regeringen delar kommissionens bedömning vad avser proportionalitetsprincipen.

4. Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

En hearing med berörda myndigheter, branschorganisationer och civilsamhällesorganisationer genomfördes den 2 februari för att inhämta synpunkter på kommissionens förslag. Förhandlingen i rådet påbörjades i Anticigruppen för förenkling den 12 januari. Det cypriotiska ordförandeskapet

har målsättningen att nå ett beslut om allmän inriktning i rådet. Vid tidpunkten för faktapromemorians upprättande fanns inga uppgifter om utskott, rapportör och tidsplan för beredningen i Europaparlamentet tillgängliga.

4.2 Fackuttryck och termer